U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Y. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2007, č. j. 63 Az 131/2005 – 70,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 18. 12. 2006, č. j. 63 Az 131/2005 – 52, odmítl žalobu podanou žalobcem (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 10. 2005, č.j. OAM-722/LE-VL02-VL02-2005. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti uvedenému usnesení podal žalobce kasační stížnost. Současně požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti z důvodu nedostatečných finančních prostředků. Krajský soud v Ostravě tuto žádost usnesením ze dne 16. 4. 2007, č. j. 63 Az 131/2005 – 70, zamítl s odůvodněním, že žalobce na výzvu soudu nedoložil své osobní, výdělkové a majetkové poměry. Opakovaně doručovanou zásilku, která tuto výzvu obsahovala, nepřevzal. Neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu včas podanou kasační stížností z důvodu vymezeného v ust. § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že soudu již v rámci podané kasační stížnosti sdělil, že je v České republice bez prostředků, v tíživé finanční a osobní situaci. Krajský soud se měl s tímto popisem jeho situace spokojit. Stěžovatel neovládá český jazyk, na výzvy soudu proto nebyl schopen reagovat. Dále stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu,

č. j. 3 Azs 35/2006 - 104, publikovaný pod č. 10/2006 Sb. NSS, podle něhož postup krajského soudu, jenž zamítl návrh na ustanovení zástupce s odůvodněním, že stěžovatelka neprokázala tvrzení o své majetkové situaci listinnými důkazy, přičemž tato tvrzení stěžovatelky spočívala v tom, že nemá žádný majetek ani příjmy, je vadný a je důvodem pro zrušení takového usnesení. Krajský soud svým postupem popřel tzv. negativní důkazní teorii, podle níž nelze dokazovat neexistující skutečnosti. Stěžovatel má za to, že stejného pochybení se dopustil Krajský soud v Ostravě. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a aby podané kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o této kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou, zda jsou v projednávaném případě splněny podmínky řízení. Dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je sice přípustná, avšak nepřijatelná. K otázce přípustnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud podotýká, že podle jeho konstantní judikatury není v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobci důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 – 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud se proto nezabýval návrhem stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o této kasační stížnosti.

V otázce přijatelnosti kasační stížnosti pak Nejvyšší správní soud vycházel ze svého precedentního usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodu uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů. Povinností účastníka řízení, který žádá o ustanovení zástupce, doložit nedostatek prostředků se ve skutkově a právně obdobném případu, kdy stěžovatelka použila v podstatě stejnou právní argumentaci, Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 23. 5. 2007, č. j. 3 Azs 30/2007 - 60, www.nssoud.cz. K otázce výkladu ust. § 35 odst. 8, potažmo § 36 odst. 3 s. ř. s., se vyjádřil např. i v usnesení ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, publ. pod č. 537/2005 Sb. NSS. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost podle ust. § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl. Vzhledem k tomu, že podle ust. § 32 odst. 5 zák. č. 325/1999 Sb., ve znění zák. č. 350/2005 Sb., má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věcech azylu odkladný

účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. října 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu